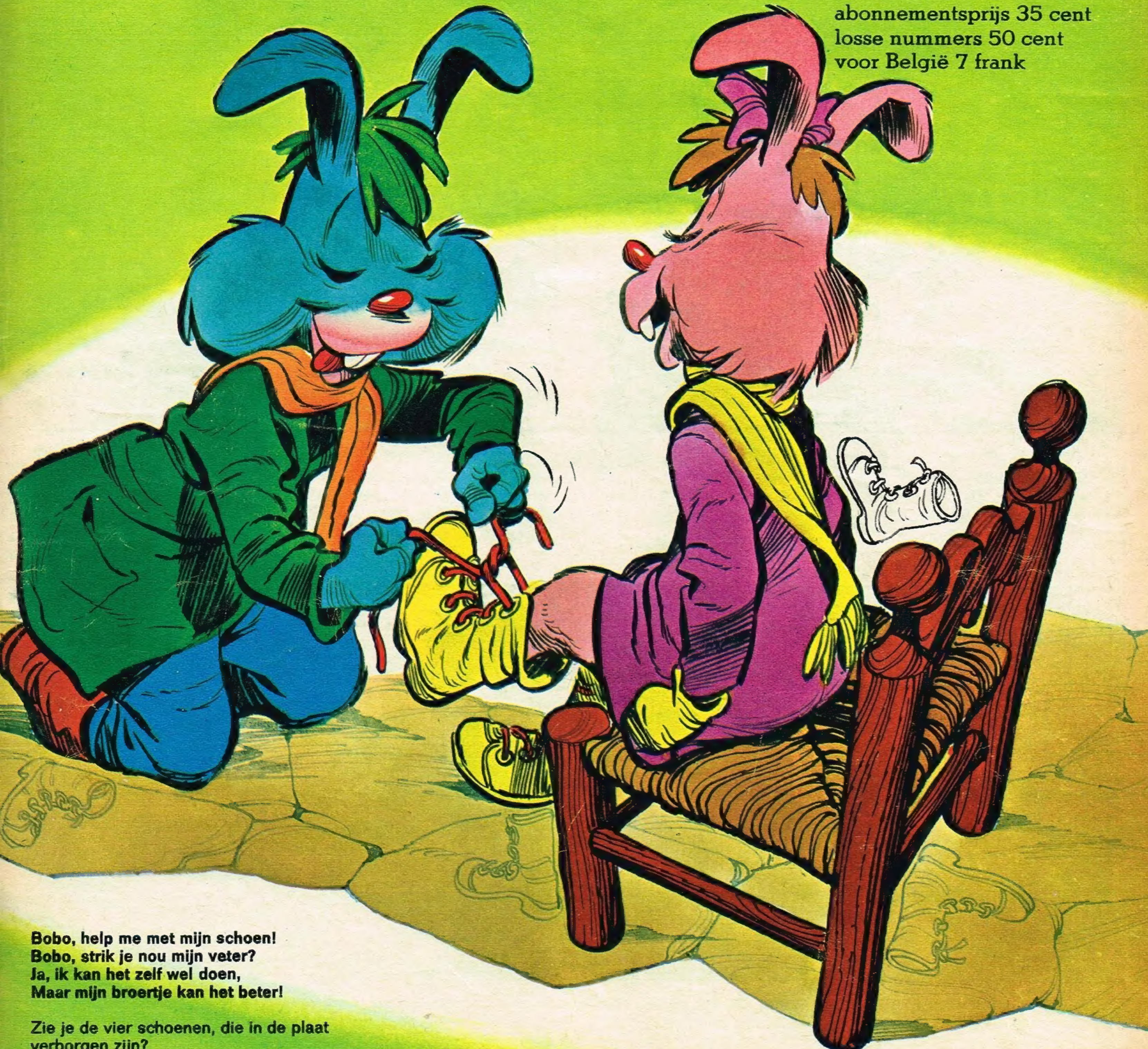
VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 4 - 25 JANUARI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Bobo, help me met mijn schoen!
Bobo, strik je nou mijn veter?
Ja, ik kan het zelf wel doen,
Maar mijn broertje kan het beter!

Zie je de vier schoenen, die in de plaat verborgen zijn?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

Tante Deur-Dicht

Baby

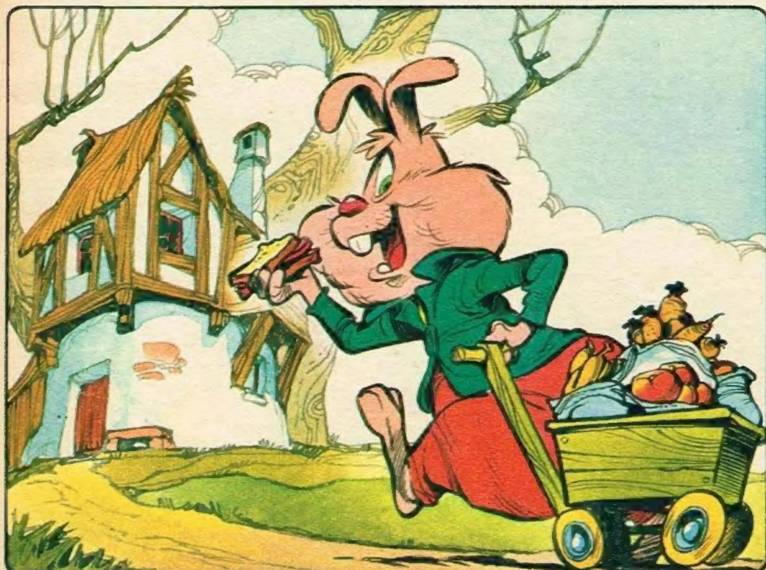

Tsjoek-Tsjoek

Lees-Voor

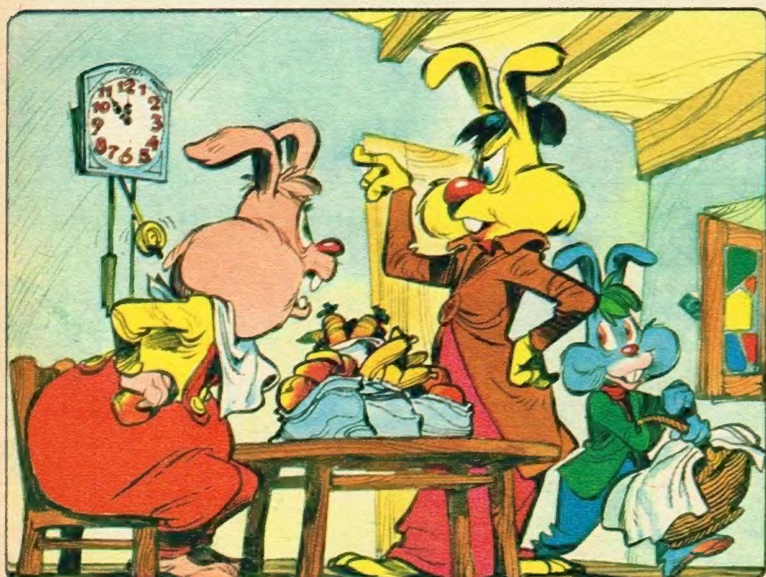
Bobo Konijn en zijn

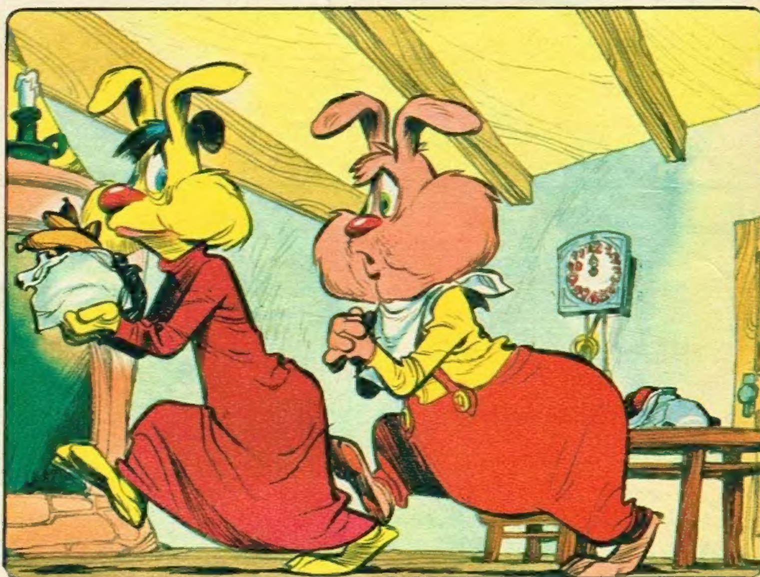
1. Oom Slokop heeft zijn twaalfuurtje gekocht. Alle spullen die op zijn wagen liggen, wil hij dadelijk op gaan eten. Hij heeft zo'n trek, dat hij niet wachten kan tot hij thuis is. Onderweg al bijt hij in een dikke boterham. Oom Slokop is dan ook een gulzig konijn.

2. Zo gauw hij thuis is, legt hij alles wat hij gekocht heeft op de tafel en begint te eten. Zeg maar slokken! Hij merkt er niets van dat Bobo Konijn en tante Pieta Secuur voor het raam staan. Als oom Slokop eet, heeft hij nergens tijd voor. Dan kijkt hij niet op of om!

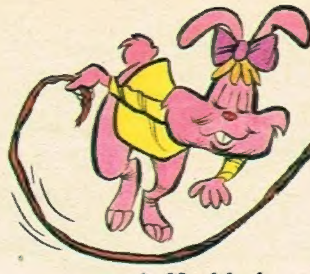
3. Pieta Secuur is een heel strenge tante. Ze speelt de baas over alles en iedereen in Konijnenland. Maar ze houdt er ook van om een ander te verrassen. Zo gauw ze de kamer binnenkomt, roept ze: „Foei, Slokop, jij eet veel te veel!" Oom Slokop schrikt ontzettend.

4. Tante Pieta Secuur pakt zijn hele twaalfuurtje van de tafel en brengt alles naar de provisiekast. „Ik rammel van de honger!" schreeuwt oom. „Laat me toch alsjeblieft eten!" „Niks ervan," zegt tante streng. „Je wordt nog eens zó dik, dat je niet meer lopen kunt!"

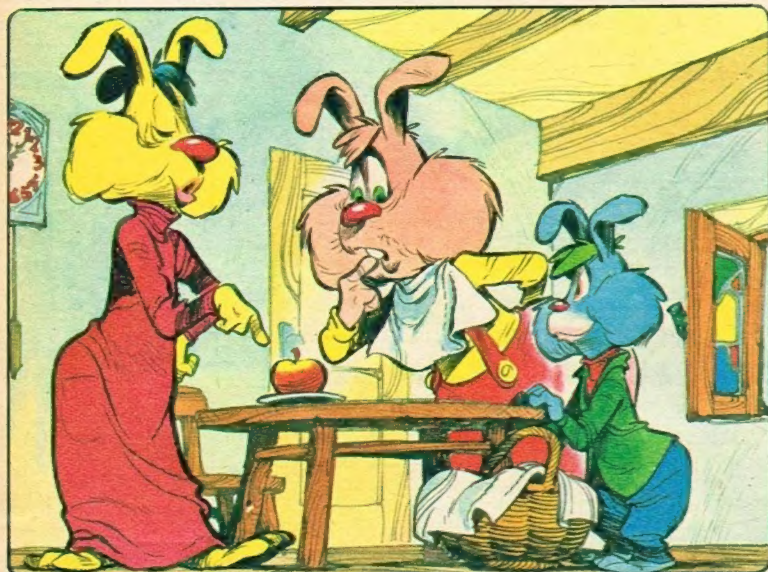

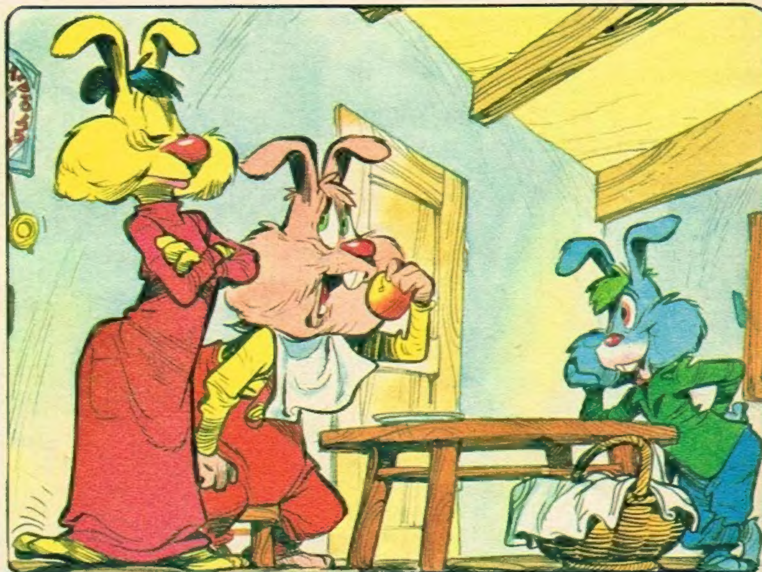

vrolijke familie

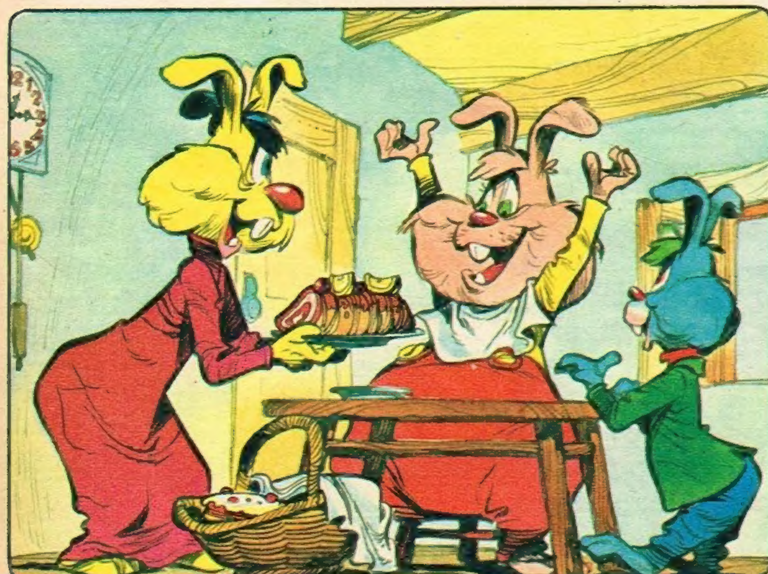

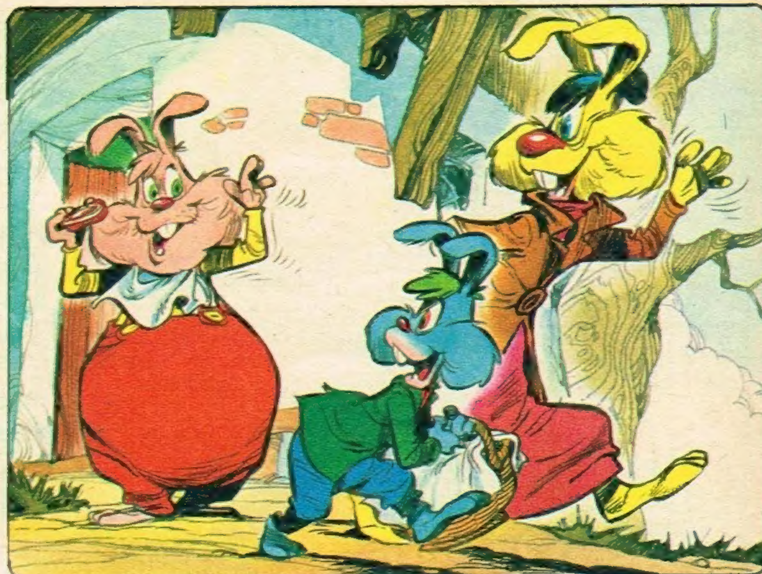
5. „Hier, deze appel mag je nog opeten en verder helemaal niets." Bobo Konijn kijkt een beetje angstig toe. Hij is meegegaan om tantes mandje te dragen. Hoe durft tante dat toch allemaal te zeggen? denkt Bobo. Als ik zo iets zei, kreeg ik meteen een draai om mijn oren!

6. Oom Slokop eet de appel op. Het is beter dan niets. Tante blijft er netjes bij staan. Ze kijkt erg streng en toch is ze iets liefs van plan. Tante Pieta Secuur kan heerlijke rollades maken. Ze wil oom Slokop trakteren. Maar als hij te veel eet, wordt hij nog ziek, denkt ze.

7. De appel is al lang op. Het knort nog in de maag van oom Slokop. „Geef me mijn mand eens aan," zegt tante tegen Bobo. Bobo zet de mand aan tantes voeten. Tante haalt er een heerlijke rollade uit. „Alsjeblieft, Slokop," lacht tante, die nu helemaal niet streng meer kijkt.

8. Wat is oom verrast! De rollade van tante Pieta is lekkerder dan alle spullen die hij gekocht heeft. Hij is blij dat tante alles heeft weggenomen. Nu kan hij smullen! Lachend gaat Bobo met tante Pieta Secuur naar huis. Oom wuift hen na. Hij hoopt dat tante vlug terug zal komen.

Soep-versje

Soep, soep, erwtensoep,
Erwtensoep met prei.
Moeder zegt: wanneer ik roep,
Kom je vlug bij mij.

Soep, soep, tomatensoep,
Lekker en gezond.
Moeder zegt: wanneer ik roep,
Kom je dan terstond?

Soep, soep, bruine soep,
Soep van ossestaart.
Moeder zegt: wanneer ik roep,
Is het de moeite waard!

Soep, soep, kervelsoep,
Soep vol vitamine.
Moeder zegt: wanneer ik roep,
Zal ik je bedienen.

Soep, soep, kippesoep,
Soep om van te smullen.
Moeder zegt: wanneer ik roep,
Zal ik je kopje vullen.

Soep, soep, witte soep,
Soep met champignons.
Moeder zegt: wanneer ik roep,
Dan kom je maar bij ons.

Soep, soep voor u, meneer,
Wilt u soms een kop?
Moeder zegt: het spijt me zeer,
Ik roep niet meer, ik roep niet meer,
Want kijk, de soep is op!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Wie al wat lezen en schrijven kan moet de woordjes naschrijven en daarna het verhaaltje lezen.

Toos en de pop

____

Hemd en broek

____

Kleine Toos heeft een pop.
Wat krijgt pop aan?
Eerst een hemd
en een broek.
Dan schoenen en sokken.
Daarna een jurk en een jas.
Heeft de pop nu alles?
Nee! De pop van Toos
heeft nog geen naam.
Wie weet een naam voor de pop?

Schoenen en sokken

____

Jurk en jas

____

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

1. „Kan ik iets voor u doen, oom?" vraagt Handige Heintje als hij met hondje Flap bij oom binnenkomt. „Nee, hoor!" zegt oom. „Zoals je ziet ben ik de kamer een schoonmaakbeurt aan het geven. Gaan jullie maar fijn spelen." „Zeg, oom," vraagt Heintje, „is uw stofzuiger wel goed?"

2. „Hoezo?" vraagt oom Stuntel. Dan kijkt hij naar het tapijt. Hij heeft daar met de stofzuiger wel gewerkt. Maar hij heeft niet gekeken of het ook schoon werd. Nu ziet oom pas dat het tapijt nog vol met pluizen ligt. En er liggen ook kruimels. En as uit de pijp van oom.

3. „Je hebt gelijk, Heintje," zegt oom een beetje beteuterd. „De stofzuiger is vast kapot." „Wanneer hebt u de stofzuiger leeggemaakt?" vraagt het handige neefje. „Laat eens kijken. . ." zegt oom. „Verleden maand nog!" „Maar, oom, dat is veel te lang geleden!" roept Heintje.

4. „Als er te veel stof in de stofzuiger zit, kan er niets meer bij. Ik zal de zak wel even voor u leegmaken." „Stop!" roept oom Stuntel. „Jij denkt zeker dat ik dat zelf niet kan. Breng die stofzuiger eens hier. Dan zal ik je even laten zien dat ik dat best kan doen."

5. Heintje geeft de stofzuiger aan oom. Maar wat doet oom nu? Hij haalt in de kamer de zak van de stofzuiger! „Oom, helemaal verkeerd!" roept Heintje. „Niks verkeerd," zegt oom. „Ik zal toch wel weten hoe ik met mijn eigen stofzuiger om moet gaan. Ik ben toch zeker niet zo dom!"

6. Daar schudt oom de zak van de stofzuiger helemaal om. Wat een ontzettende stofboel wordt dat! Hondje Flap vlucht proestend de kamer uit. Heintje slaat de handen voor zijn ogen. „Zie je wel dat ik het kan," zegt oom tevreden. „Dat kun je me niet verbeteren, jongetje!

7. „Oom, zo iets moet je toch niet in de kamer doen," zucht Heintje. „Nu zijn alle meubels vol stof. En het hele tapijt is vies. Een stofzuiger maak je leeg boven de vuilnisemmer." „O, daar had ik niet aan gedacht," zegt oom Stuntel. „Tja, nu ben ik weer oliedom geweest!"

8. Heintje krijgt medelijden met oom. Hij begint vlug alles weer op te zuigen en maakt daarna de stofzuiger boven de vuilnisemmer leeg. „Daar trakteer ik op!" zegt oom blij. Hij haalt voor Heintje een heerlijk ijsje. En voor Flap een vette kluif. Oom is wel dom, maar ook lief!

We wonen allemaa

1. De familie Zonnemans is niet bang voor de kou. Ze kunnen best met de gele caravan naar een warm land rijden. Maar ze doen het niet. Ze zoeken liever de sneeuw op en de ijsbaan. Oma en Baby voeren de eendjes, zie je wel?

2. Opa ligt een dutje te doen onder de boom. Maar een van Peters katjes gooit een sneeuwbal op zijn pet. Papa veegt de sneeuw van de auto. En mama zorgt voor een warm kopje koffie. Marjo helpt haar met de koeken.

Er zitten zes sneeuwmannen in deze teker

in een gele caravan

3. Bas tekent de sneeuwman, die de tweeling gemaakt heeft. Hij lijkt sprekend! Lucie heeft voor de pop een slee gemaakt uit een kartonnen doos. Tippy de hond vraagt of hij er ook eens in mag. Nee, dat mag hij niet!

4. Loekie en Anja schaatsen op de maat van de muziek, die uit de piano van oom Wim komt. Voor Wiesje zijn er nergens bloemen te vinden. Daarom wil ze op de ski's. Zo hebben ze het allemaal naar hun zin in de sneeuw!

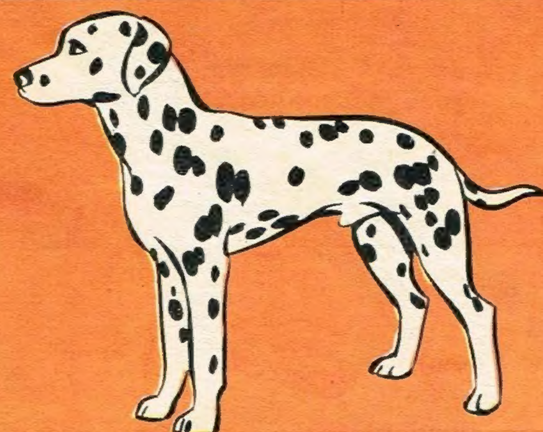
g verstopt. Kijk eens of je ze vinden kunt.

VOOR KNAPPE KLEUTERS EN PEUTERS!

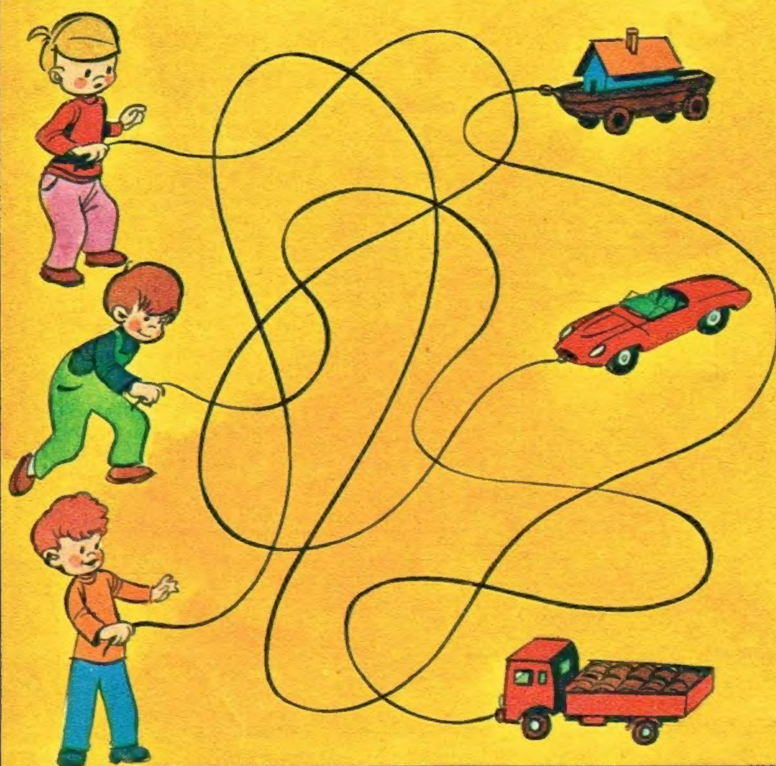

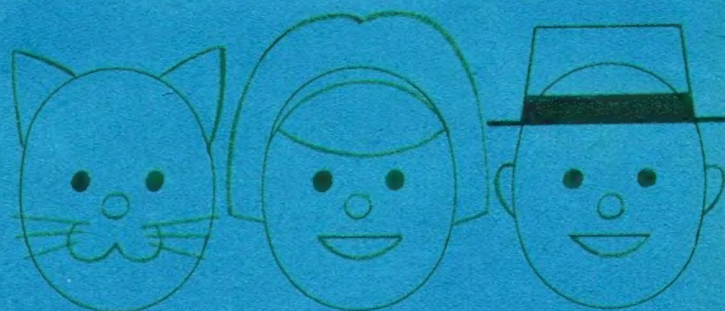

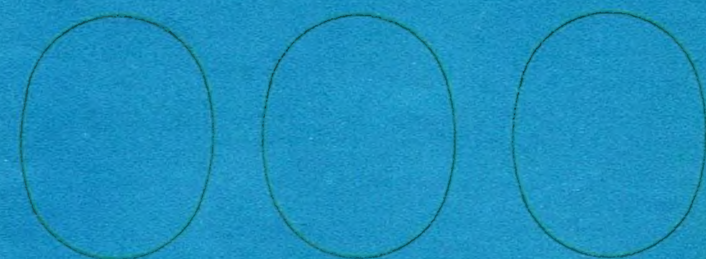

Waf-woef, waf-woef, zeggen deze vier honden. Wij zijn bijna hetzelfde. Een van ons is een klein beetje anders. Kijk eens wie het is!

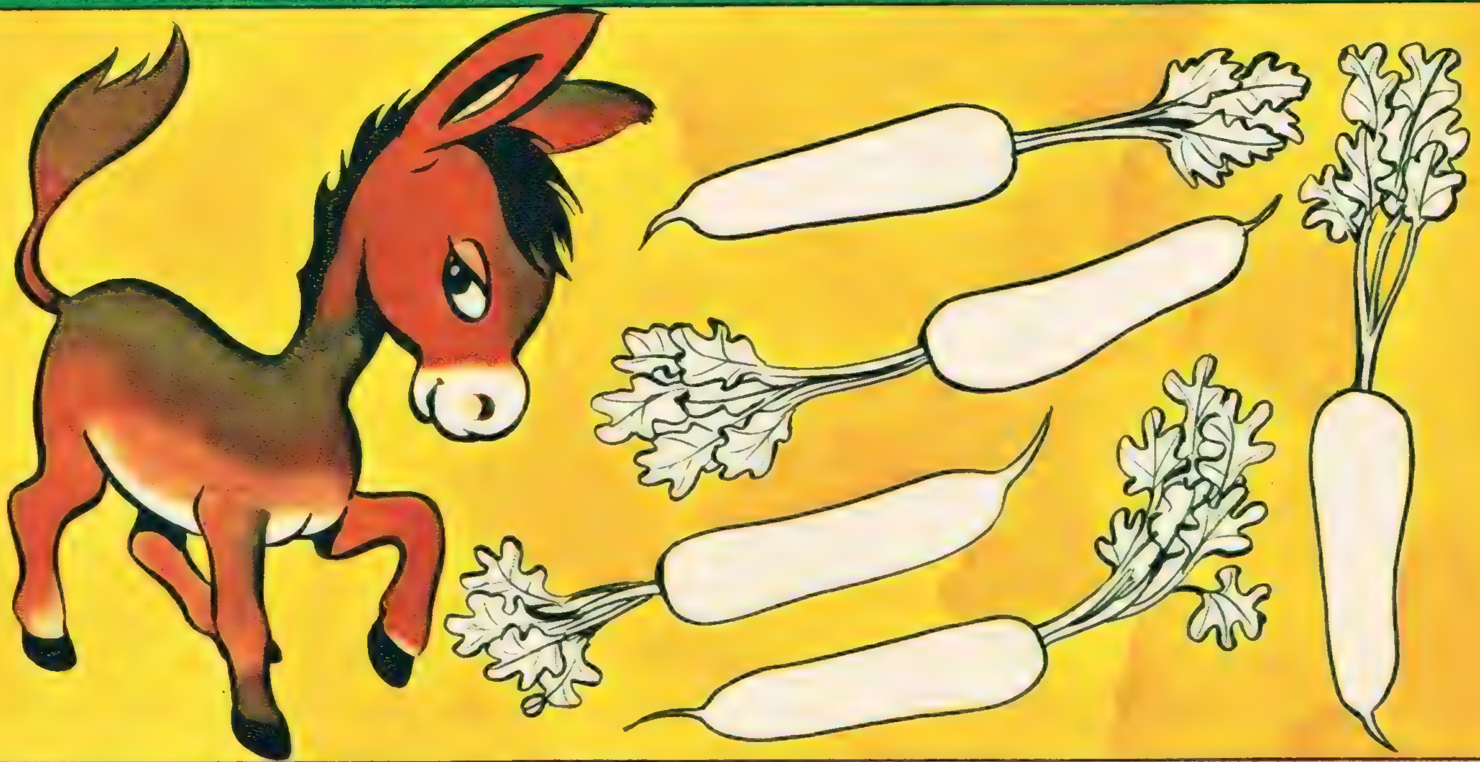
Jaapje, Jantje en Jos hebben ieder een touw. Aan dat touw zit een speelgoedding. Volg de lijntjes, dan kun je zien wat Jaapje, Jantje en Jos aan hun touw hebben.

Wie kan deze drie lieve snoetjes natekenen? Het buitenste lijntje is al klaar. Neem een potlood met een mooie punt, dan lukt het wel!

EZELTJE VOEREN - VISJE VANGEN!

„Ik lust geen witte worteltjes," balkt de ezel. Wie is zo lief om de wortels een mooi kleurtje te geven?

Evert-Jan wil een vis vangen. Als je een lijn trekt over de cijfers krijgt Evert-Jan een vis. Teken je ook de kleine visjes af?

EEN SNEEUWAVONTUUR VAN JOEP EN JORISJE

Jorisje was een kleine jongen, die op een flat woonde. Als Jorisje in een benedenhuis gewoond had, zou hij vast van zijn mama een hond gekregen hebben. Maar honden waren verboden in de flat van Jorisje. Daarom kreeg hij nu een grote speelgoedhond, die sprekend op een echte leek. Jorisje noemde zijn hond Joep en hij ging zóveel van zijn speelgoedhond houden, dat hij hem nooit meer wilde missen. Zelfs 's nachts mocht hij mee naar bed.
Op een keer had Jorisje een verhaal gehoord van een hond, die mensen kon redden uit de sneeuw. Als Joep helemaal echt was, zou hij ook mensen redden, dacht Jorisje. En toen hij 's avonds in slaap viel, droomde hij dat Joep veranderd was in een mooie, levende herdershond. Jorisje droomde nog veel meer. Hij droomde dat het sneeuwde. Buiten zag alles wit. De straten, de parken, de tuinen en het bos.
De vader van Jorisje stond voor het raam. „Waar blijft oom Karel toch?" zei hij. „Hij zou tegen etenstijd hier zijn, maar hij is nog altijd niet te zien."
Oom Karel was een oude heer. Jorisje hield veel van hem, want hij kon geweldig mooie verhalen vertellen.
„Misschien is hij thuis gebleven, omdat er zo'n dikke laag sneeuw ligt," zei vader. „Laten we maar aan tafel gaan. Jorisje, zeg maar dat mama het eten op kan scheppen."
„Maar misschien is oom wel verdwaald," zei Jorisje ongerust.
Dat kon vader niet geloven. Oom Karel kende de weg zó goed. Nee, daarover maakte hij zich niet ongerust. Maar Jorisje wel. De wegen lijken heel anders, als ze wit zijn van de sneeuw. En oude mensen kunnen uitglijden, omdat de weg soms glad wordt als het sneeuwt.
Terwijl mama het eten opschepte, riep Jorisje zijn hond en fluisterde in zijn oor: „Ken jij die lieve oom Karel nog? Hij is misschien wel onderweg hierheen. Toe Joep, ga eens kijken of je hem ergens ziet. En als je hem gevonden hebt, kom ons dan heel vlug roepen."
Joep de hond rende naar buiten en vader, mama en Jorisje gingen aan tafel. Mama begreep niet, waarom Jorisje telkens over de vensterbank naar beneden gluurde. „Oom Karel komt nu niet meer," zei vader. „Hij komt op tijd, of hij komt niet."
Opeens klonk er een opgewonden geblaf. „Wouwouwouw!"
„Hoe komt Joep buiten?" vroeg mama verbaasd. Ze wilde de hond binnenlaten, maar die bleef met zwaaiende staart buiten staan en rende telkens een eindje weg, alsof hij zeggen wou: kom mee alsjeblieft.
„Hij roept ons, hij heeft oom Karel gevonden!" riep Jorisje.
„Ga maar gauw kijken wat er aan de hand is," zei mama. „Dan zal ik het eten zolang in de pan terugdoen."
Vader en Jorisje gingen naar buiten en Joep liep voor hen uit. Telkens keek hij om of ze hem nog volgden.
Ze kwamen op een stille weg.
Aan de rand van het bos zagen ze iemand in de sneeuw zitten. Hij leunde tegen een boom. Het was oom Karel.
„Wat fijn dat je me gevonden hebt," kreunde oom. „Ik ben gevallen en ik heb mijn voet zo erg bezeerd, dat ik niet meer op kan staan."
Vader en Jorisje hielpen oom Karel overeind.
Hij was heel koud geworden.
Maar thuis bij de haard knapte hij gauw weer op.
En Joep de hond was natuurlijk de held van de dag.
Hij was een echte mensenredder.

Toen de droom uit was, werd Jorisje wakker.
Joep lag in zijn armen. Hij had een wit vlokje op zijn kop.
Was dat een sneeuwvlokje?
Nee, het was een pluisje van de deken.
„Joep, als je écht was, zou je nog veel meer dappere dingen doen," zei Jorisje.
Maar Joep was niet echt.
En daarom deed hij alleen maar dappere dingen in zijn droom!

Mevrouwtje

1. „Wanda, wat doe je nu weer?" roept mevrouwtje Sprokeboom. „Ik vang de bellen die Pukkie geblazen heeft!" roept Wanda. „Het geeft immers niet dat ik boven de grond zweef. Geen mens die het ziet." „Er kan best iemand over de muur kijken," waarschuwt het mevrouwtje.

2. Wanda, Pukkie en hun mama zijn geen gewone mensen. Ze komen uit Sprookjesland. Mama is eigenlijk de sprookjeskoningin. Maar nu ze bij de mensen wonen, mag niemand dat weten. Wat zouden ze anders veel belangstelling krijgen! Alle mensen zouden hen komen bekijken.

3. „Jongens, je kunt niet voorzichtig genoeg zijn," zegt mevrouwtje Sprokeboom. „Heus, als het ontdekt wordt, is voor ons de pret eraf." Wanda en Pukkie knikken. Maar het is zo lastig om niet te toveren, als je het zo goed kunt. Veel lastiger dan ze gedacht hadden!

4. Even later gaan ze met hun drietjes inkopen doen. Pukkie wuift tegen zijn buurjongetje. Maar als ze verder lopen, zegt het jongetje tegen zijn moeder: „Die kinderen kunnen toveren." „Welnee!" lacht de buurvrouw. „Toveren gebeurt alleen in Sprookjesland."

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 18410. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) ƒ 4,55. Losse nummers: 50 cent.
Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: postgirorekening 159000 t.n.v. Bobo-Haarlem. Ontvangt U het blad van de bezorger, gebruik dan postgirorekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij De Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

Sprokeboom

5. Mevrouwtje Sprokeboom heeft haar mandje vol boodschappen. Maar onderweg naar huis gebeurt er iets vervelends. De bodem scheurt los uit het mandje en alle boodschappen vallen op straat. Er zijn twee flessen bij, die rinkelend aan scherven gaan, Ze schrikken ervan.

6. Gaan we nu weer naar de winkel om nieuwe boodschappen te kopen?" vraagt Wanda. „Ik heb niet veel zin," zucht mevrouwtje Sprokeboom. „Zou ik alle spullen vlug weer héél toveren? Toe, Pukkie en Wanda, letten jullie eens heel goed op of je soms iemand aan ziet komen."

7. Pukkie kijkt naar de ene kant, Wanda naar de andere. „Niemand te zien," roepen ze. Mevrouwtje Sprokeboom fluistert snel een toverspreuk. Onmiddellijk worden de flessen weer heel en gaat de bodem vast in het mandje zitten. „Gauw gebeurd, hè?" lacht mevrouwtje Sprokeboom.

8. Maar Pukkie zegt met een ondeugend gezicht: „Misschien heeft er wel iemand voor een raam staan kijken." „Oef," schrikt moeder. „Laten we gauw maken dat we thuiskomen. Ik wil geen opschudding en ik wil ook geen bekijks!" Wanda en Pukkie lachen. Nu is mama ondeugend geweest!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Kun je je voorstellen dat het nu ergens op de wereld zomer is? Geen kou, geen kachels, geen winterkleren! Kijk maar eens naar dit plaatje uit een heel ver land. En probeer dan of je het antwoord weet op de vragen hieronder.

1. Hoeveel mama's zie je bij het zwembad?
2. Hoeveel mama's dragen een zonnehoed?
3. Zijn er ook papa's bij het water?

4. Hoeveel zwemschoenen zie je?
5. Heb je weleens zwemschoenen aangehad?
6. Heb je zelf zwemschoenen?

7. Hoeveel meisjes tel je?
8. Tel de meisjes met lang haar.
9. Tel de meisjes met kort haar.

10. Hoeveel jongetjes zijn er?
11. Hoeveel jongetjes zijn er in het zwembad?
12. Zijn er ook jongens buiten het bad?

13. Tel eens hoeveel handdoeken je ziet.
14. Waarvoor gebruik je handdoeken?
15. Kun je ze voor nóg iets gebruiken?

16. Hoeveel badmutsen zie je?
17. Waarom draag je een badmuts?
18. Moeten je oren onder of boven de badmuts?

Antwoorden: 1 drie, 2 een, 3 nee, 4 zes, 5 ja of nee, 6 ja of nee, 7 zeven, 8 vijf, 9 twee, 10 vier, 11 vier, 12 nee, 13 tien, 14 om je af te drogen, 15 om op te liggen, 16 vier, 17 om je haren droog te houden, 18 je oren moeten eronder.